

مه‌یتبه‌ر

تیکۆشه‌ر خالید
(سلیمانی)

یه‌که‌م ئیواره‌ی بوو ڕووبه‌ڕووی تهرمیکی وا ترسناک ببیتته‌وه، ئه‌و تهرمه‌ له‌لایهن کۆمه‌ڵتیک گه‌نجه‌وه دۆزرا‌بووه‌وه، له‌ناو ته‌لیسیکی قاوه‌بییدا، تهرمه‌که‌ پیاویکی ڕه‌شتاله‌ی لاوازیبوو، له‌ناوقه‌ددا کردبوویان به‌دوو که‌رت‌ه‌وه، دیار‌بوو به‌ته‌ور ڕه‌درا‌بووه‌وه، گه‌نجه‌کان له‌ پێش ئه‌فسه‌ری لیکۆله‌ره‌وه، ئه‌وه‌یان وت‌بوو که‌ نازانن له‌کۆی دۆزیویانه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت کاته‌که‌یشیان نه‌ده‌زانی، ئه‌فسه‌ره‌که‌ له‌ کۆتایی و وه‌لامی لیکۆله‌ینه‌وه‌که‌دا وت‌بووی ئه‌وان له‌ترسا بیریان چۆته‌وه، ئه‌وه‌ش گه‌وره‌ترین کاره‌ساته، هه‌موو هه‌وله‌کان بێ مایه‌ ده‌که‌نه‌وه، ترس له‌هه‌ر شتیکی له‌ دنیا‌دا، واته‌ کوشتنی ئه‌ودوو و خۆت، مه‌یتبه‌ر پیاویکی لاوازی چاو که‌سک بوو، له‌ شه‌ودا مرۆ نه‌ده‌وت‌را تیتی ڕوانییت، مۆته‌که‌ بوو، چاوه‌کانی وه‌ک پشیله‌ ده‌بریسکانه‌وه، عاده‌ته‌کانی ژینانی سه‌رسوڕه‌ینه‌ربوون، هه‌موو عومری گواستنه‌وه‌ی تهرمی مردوو‌ان بوو به‌ره‌و گۆرستان، له‌ راستیدا ئه‌و خۆی بۆی ده‌گێڕامه‌وه که‌ له‌وه‌ته‌ی هه‌یه، تهرمیکی له‌م شتیه‌یه‌ی نه‌بینیوه، به‌شیکی ڕیخۆله‌کانی له‌ ته‌تیکه‌ی جه‌سته‌یداو به‌شه‌که‌ی تری له‌لاکه‌ی تریدا بوو، هه‌ینده‌ خوینی له‌به‌ر چۆرا‌بووه‌ که‌ ته‌واو په‌راسوه‌کانی دیار‌بوون، هه‌رچه‌ند پێسته‌که‌ی له‌لایه‌که‌وه‌ تا لای مه‌مکی هه‌ل‌درا‌بوو، چاویکی هه‌لتۆقیو و چاوه‌که‌ی تری ته‌قیبوو، ئه‌و زۆر جار‌ان بۆی ده‌گێڕامه‌وه‌وه‌ ده‌یوت، له‌ حه‌یا‌ت‌ما یه‌ک جار تهرمیکی ترسناکم دیوه، ئه‌ویش تهرمی ئافره‌تیک بوو که‌ به‌ کێردی قه‌سابی می‌شکیان قلیشان‌دبوو، واته‌ لایه‌کی سه‌ری پێوه‌ نه‌بوو، تا ئیستاش نه‌زانراوه‌ کێ و بۆچی وای لیک‌کردوه‌؟ وه‌لێ ئه‌م تهرمه‌ دوو له‌ته‌ی دوایی ئه‌و پیاوه‌ ڕه‌شتاله‌ لاوازه، وای له‌مه‌یتبه‌ر کرد که‌ از له‌کاره‌که‌ی به‌ییتی و به‌دوای بکۆژی ئه‌و تهرمه‌دا بگه‌رێ، له‌کاتی‌که‌دا مه‌یتبه‌ری بۆ ئه‌و کاریکی بژیوی و ئینسانی بوو، مه‌یتبه‌ر ئه‌و ڕیاره‌ی له‌پاش ئه‌وه‌دا که‌ به‌ده‌ستی خۆی تهرمه‌که‌ی ناشت و دوو شه‌وان له‌سه‌ر

یهک تهرمه که هاته خهونی و خهوی لی ده زپاند، تاوای لیتهات، به په له تهرمه که ی دهرهینایه وه و خستییبه سنووقیکی ناسنه وه و بریاری ته وهی دا بو بکوژی ته و تهرمه بگه ریت که ته و او بیر و نه ندیشه ی داگیر کردبو، له راستیدا من و مه یتبه ر زور هاو رپی یه کدی بوین، چه زم نه ده کرد رپی لیبگرم و نه هیلتم به دوای بکوژدا بگه ریت، هیچم پینه وت، خو شم ده ویست له بهر ته وهی زور به به خشنده یی تهرمی باو کمی ناشت و هاوکاری کردم، به لام دوای ته وهی وازی له مه یتبه ری هینا، ئیدی نه مبینیبه وه، ئیستا من هه ر لیبره م له م ولاته دا، دلنیا م ته ویش لیبره یه و له گه ران په شیمان نبیبه، به لام هه موو خوژگه م ته وه یه، ئیستا ته م چیرۆکه بخوینیتنه وه، چونکه من هه والی کوشتنی تهرمه که به دروستی ده زانم و وا لیبره دا ده یخه مه روو.

پیاویکی ره شتالهی لاواز و چاو رهش، خه لکی شاریکی تر، له یه کییک له باخه کانی شاردا عاشقی کچیکی پاکیزه و بی گری ده بیت، به لام کچه خو شه ویستی خو ی هه یه، ناشتوانیت ده سبه رداری ته و عیشقه ی بیت، ته م هه ر وازی لینا هینیت، تا له خشته ی ده بات و کچه له خو شه ویسته که ی ده کات، مه عشووقی یه که می خانمه که، تووشی حاله تیکی دهروونی دیت و دوای یازده مانگ جیا بوونه وهی له گه ل خانمه که، روژیکی سارد، کاتیک پیاوه ره شتالهی که له شاره که ی خو ی ده گه ریتنه وه و ده یه ویت بو جاریکی تر چاوی به خانمه که ی بکه ویتنه وه، بو سه ی بو داده نیتنه وه و له گه ل دوو براده ری شاعیری خویدا، زور ناشاعیرانه ده یکوژن، مه عشووقی یه که م به ته ور ده یکات به دوو که رته وه، دوو هاو رپیکه یشی یه کیکیان به قه لیم چاویکی ده ته قینیت، ته وی تریان هینده به حه ماسه وه قورگی ده گریت، تا چاوه که ی تری هه لده توقیت، دوا جار له ته وره که یه کی قاوه یی ده ئالین و له نیوان ریگای ته و دوو شاره دا فرپی ده دن که خانمه که و ته و پیاوه ی به یه که وه به ستوته وه. ده شبیت ته وه بلیم بکوژکه شاعیریکی ترسناک و سامناکه، له وه ته ی هه یه خه لکی یه ک وشه و ته نیا یه ک شیعریان لیبستوه که سوژی تیدا به رجه سته بووه، ته ویش باسکردن و شیعیکی بووه بو گولی سوور.

(گولی سوور) که خانمی خاوه ن دوو مه عشووق ده کات، ئیستا منی گیره وهی ته م چیرۆکه به دوای

مه یتبه ردا ده گه ریم، ده ترسم ئیدی نه یبینمه وه، تاخر ته و له پیتا و دۆزینه وهی بکوژیکی بی گوناها دا دهستی له و ئیشه ی هه لگرت که جگه له مه به سستی بزئیوی مه به سستیکی ئینسانی له پشته وه بوو، تا تهرمی هه ر مرۆیه ک به رپزه وه به ری بگریت و به وه فاوه خواحافیزی لیبگریت، تکا ده که م هه ر یه کیکتان زانیاریتان ده رباره ی ته م مه یتبه ره هه یه، یان ده زانن له کوئیبه، ته م چیرۆکه ی منی پی بیه خشن، تا ناگاداری راستییبه که بیت، ته مه جگه له وهی من بو هه میشه به دوای مه یتبه ر و به دوای گولی سووردا ده گه ریم، تاخر من خو م مه عشووقی یه که می خانمه که م، گولی سوور!